

W Imię Jezus

Zgromadzenie Sióstr Najświętszego Imienia Jezus pod opieką Maryi Panny Wspomożenia Wiernych nosi w swojej nazwie Imię Jezus, jedyne, w którym dostępujemy zbawienia. W to Imię zostałyśmy wezwane i zgromadzone w jedną rodzinę. To Imię mamy głosić wszystkim ludziom.

Żyjemy wśród ludzi, w zwyczajnym stroju. Umożliwia nam to podjęcie prac i apostołstwo przykładu w różnych środowiskach. Brak habitu usuwa różne bariery i pozwala powoli wnosić tam, gdzie idziemy, ewangeliczne wartości. Jako Siostry Imienia Jezus mamy dawać świadectwo autentycznego życia chrześcijańskiego. Naznaczone Imieniem Jezus, z Nim, w Nim i przez Niego staramy się wszystko czynić, by stać się jedną ofiarą z Chrystusem, aby przez wszystko i wszystkich Bóg był znany, kochany i wielbiony. W centrum naszego życia jest Jezus z Nazaretu, ubogi i spracowany, Jezus na Krzyżu, zbawiający nas, a tak sponiewierany, że mało do siebie podobny, Jezus zawsze obecny, chociaż ukryty w Eucharystii, Jezus w Mistycznym Ciele, jakim jest Kościół.

Powstanie i rozwój Zgromadzenia

W XIX wieku sytuacja społeczno-polityczna w Polsce była dramatyczna, zabory, prześladowanie Kościoła, brak wolności narodowej i religijnej. Po upadku powstania styczniowego zakony zostały skazane na wymarcie, gdyż nie można było jawnie zakładać nowych zgromadzeń, ani przyjmować kandydatów do już istniejących. Bóg, który nieustannie przemawia do nas, pozwolił odczytać znaki czasu i na nowo Ewangelię, ukazując jako wzór ukrycie Jezusa i Jego Matki.

Tak powstało 10 grudnia 1887 r. w Warszawie nasze Zgromadzenie założone przez bł. O. Honorata Koźmińskiego, kapucyna, i Sł. Bożą Matkę Franciszkę Marię Witkowską. Życie bez zewnętrznych oznak powołania zakonnego, w ówczesnym świecie było czymś nowym. Chociaż ukrycie różni zgromadzenia niehabitowe od innych kongregacji, istota życia zakonnego jest jednak ta sama. Rezygnacja z habitu nie jest – jak sądzi wiele osób – wyborem łatwiejszej drogi życia. Niełatwo jest bowiem żyć wśród świata, a być „nie z tego świata”. Jednak ukrycie nie ogranicza się tylko do nienoszenia jednolitego stroju, ma głębokie teologiczne uzasadnienie. Jest to szczególny Boży dar, który został odczytany w konkretnych warunkach politycznych i społecznych.

W pierwszym okresie rozwoju Zgromadzenia dominowała działalność społeczna. Prowadzono 26 pracowni zawodowych: krawieckich, trykotarskich i hafciarskich. W drugim okresie (1914-1921) – przeważała działalność opiekuńczo-wychowawcza, głównie poprzez schroniska i sierocińce, w trzecim, do roku 1939, oświatowa i opiekuńczo-wychowawcza. Zaczęto prowadzić różnego rodzaju szkoły zawodowe (9) i ogólnokształcące (3), podstawowe (3) oraz kursy i zakłady opiekuńczo-wychowawcze (38): sierocińce, domy dziecka, bursy, internaty i przedszkola. W czasie II wojny światowej siostry włączyły się czynnie w cywilny ruch oporu. Prowadziły tajne nauczanie, spieszyły z pomocą żołnierzom i rannym, partyzantom i powstańcom, dożywiały dzieci i dorosłych (10 kuchni RGO). Natomiast po wojnie zdelegalizowanie stowarzyszeń religijnych i przejęcie przez władzę komunistyczną ich majątku spowodowało zamknięcie własnych dzieł prowadzonych przez Zgromadzenie. Siostry podjęły wówczas w szerokim stopniu pracę przy kościele, w duszpasterstwie i katechezie oraz w szkołach, przedszkolach i szpitalach państwowych. Po 1989 roku powoli powracamy do własnych szkół i przedszkoli, wśród Polonii za granicą i także pracę na misjach w Namibii.

Charyzmat i działalność apostołska

Jako Siostry Imienia Jezus pragniemy, aby życie nasze było seraficznym umiłowaniem Jezusa na wzór św. Franciszka z Asyżu. Żyjąc we wspólnocie zakonnej, idziemy wszędzie tam, gdzie wzywa nas Chrystus i Kościół. Odpowiadając na bezgraniczną miłość Boga, poprzez śluby ubóstwa, posłuszeństwa i czystości składamy Bogu siebie. Swoją modlitwą i pracą wynagradzamy Bogu za grzechy swoje i innych ludzi. Każda z nas, za przykładem Matki Założycielki Marii Witkowskiej, składa przy ślubach wieczystych swoje życie w ofierze za wolność i rozwój Kościoła świętego, prosząc szczególnie o świętość kapłanów.

Obecnie Zgromadzenie liczy około 200 sióstr, pracujących w Polsce: w 4 archidiecezjach i 7 diecezjach oraz w Wielkiej Brytanii, Kanadzie, Namibii oraz na Litwie i Słowacji. Służymy Bogu i ludziom poprzez włączanie się w dzieło ewangelizacji przy parafiach, pracę w szkolnictwie, posługę chorym. Prowadzimy gimnazjum i szkołę podstawową w Warszawie, przedszkola w Warszawie, Poznaniu, Klimontowie i poza granicami kraju w Kanadzie i Namibii. Prowadzimy także dom opieki w Londynie i ośrodek dla dzieci niepełnosprawnych w Namibii. Chcemy zanieść Imię Jezus całemu światu, ponieważ tylko w tym Imieniu można doznać zbawienia.

Siostry Imienia Jezus w archidiecezji poznańskiej

Siostry rozpoczęły swoją działalność na terenie Poznania w 1953 roku, podejmując pracę w pracowniach krawieckich i dziewiarskich oraz w szwalniach. Tego rodzaju praca ułatwiała im apostolstwo wśród rękodzielniczek, a wynagrodzenie za pracę było podstawą utrzymania domu. Dwa lata później siostry podjęły jeszcze inny kierunek pracy zawodowej, zostały zatrudnione w szpitalach, jako pielęgniarki i salowe. Ten rodzaj działalności prowadzonej przez 31 lat dawał siostrom możliwości apostolstwa nie tylko wśród chorych, ale i wśród całego zespołu pracowników szpitala. Brak habitu ułatwiał kontakty z chorymi i umożliwiał im niesienie pomocy religijnej. Polegała ona między innymi na systematycznej trosce o udzielanie sakramentów, organizowaniu odwiedzin kapłana, pomoc rodzinie chorych oraz czuwanie przy umierających. W czasach stalinowskich siostry dbały, by w szpitalu była kaplica i by codziennie była sprawowana Msza św. Od 1983 roku siostry podjęły katechezę w Parafii św. Jadwigi Śląskiej w Poznaniu i włączyły się czynnie w różnego rodzaju prace przy kościele. W 1990 roku katechetki przeszły do pracy w szkole, gdzie pracowały przez dziesięć lat. Już wcześniej rozpoczęły też działalność opiekuńczo-wychowawczą, prowadząc ochronkę dla dzieci przedszkolnych, a w 1994 r. oficjalnie otworzyły przedszkole publiczne, które prowadzimy do dziś.

Zmieniały się czasy, potrzeby, zmieniały zadania, które podejmowały siostry. Ciągłe jednak idziemy śladami Pana, wsłuchane w Jego głos, który wciąż nas posyła, by nieść Jego imię. Oddając wszystko w ręce Jezusa powtarzamy Panu każdego dnia: „Niech Twoje Najświętsze Imię będzie naszą obroną w walkach i niebezpieczeństwach życia, pomocą, w trudach, światłem, mocą i całą nadzieją naszą w każdym utrapieniu” (Z modlitewnika Zgromadzenia).

s. Bożena Górka CSNI

Nazwa Zgromadzenia

Zgromadzenie Sióstr Najświętszego Imienia Jezus pod opieką Maryi Panny Wspomożenia Wiernych
Congregatio Sororum a Sanctissimo Nomine Jesu

Skrót: CSNI

<http://marylki.pl>

Dom Generalny

ul. Smoleńskiego 31

01-698 Warszawa

tel. (22) 833-65-70

sekretariat@marylki.pl

Rekolekcje dla dziewcząt:

<http://poszukiwanie.marylki.pl>

Zgłoszenia przyjmuje s. Joanna Szamik

rekolekcje@marylki.pl

W najbliższym czasie organizowane są w Warszawie: 29.12.2014 – 2.01.2015 r.